

Warszawa, 15 stycznia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

45e, 25/00
v AOLF

Nr 19123.

Kl. 37-f, 2/01.

Hans Barten
(Reddelich, Niemcy).

45e 25/00

Budynek do przechowywania jarzyn.

Zgłoszono 7 grudnia 1931 r.
Udzielono 2 października 1933 r.

Wszelkiego rodzaju jarzyny przechowywane się nie tylko w okresie zimowym, lecz również aż do następnego lata, przyczem jarzyny te nie powinny się psuć, a zawsze posiadać świeży wygląd. Niniejszy wynalazek nadaje się do powyższych celów i polega na tem, że budynek w którym przechowuje się jarzyny, posiada ściany, izolowane zapomocą pustych przestrzeni, wypełnionych powietrzem lub inną izolacją. Ściany posiadają również otwory wlotowe i wylotowe dla powietrza, regulowane i zamykane od wewnątrz, podczas gdy na dachu znajdują się kanały powietrzne, wypełnione miałem torfowym lub podobnym

materiałem izolacyjnym, oraz specjalnie zamykane i regulowane szyby przewiewne, których ściany są również wypełnione torfem lub inną izolacją. Zapomocą takiego regulowanego urządzenia przewiewnego osiąga się w budynku nie tylko oznaczoną temperaturę, a mianowicie tę, która zależnie od pory roku odpowiada najlepiej jarzynom, lecz również usuwa się z niego szkodliwą wilgoć i parę. Oprócz tego bez względu na porę roku w zabudowaniu można stwarzać takie warunki, jakie dla konserwowania jarzyn są najkorzystniejsze. Wskutek tego jarzyny można przechowywać w ciągu bardzo długiego okresu czasu,

a w danym razie nawet aż do nowego zbioru. Jarzyny te nie odróżniają się od jarzyn świeżych.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają przekroje poprzeczne budynku, fig. 3 przedstawia rzut poziomy, fig. 4 — przekrój podłużny, fig. 5 — widok perspektywiczny, a fig. 6 — szczegóły ściany.

Rozmiary budynku są dowolne. Ściany zewnętrzne 1 są wykonane z cegły i posiadają przestrzenie powietrzne 2, chroniące przeciw przenikaniu zimna i ciepła. Izolację powietrzną można zastąpić inną odpowiednią izolacją. Części ściany, oddzielone od siebie przestrzeniami powietrznymi 2, są ze sobą połączone zapomocą ocynkowanych drutów, które nie wpływają na zmniejszenie przestrzeni powietrznych 2 i przewodzą niewiele ciepła. Ażeby utrzymać możliwie najbardziej równomierną temperaturę w budynku, należy chronić wewnątrz zarówno przed zimnem, jak i przed ciepłem. Dach posiada odpowiednią konstrukcję drewnianą dowolnego rodzaju. Dla osiągnięcia dostatecznie wielkiej przestrzeni powietrznej posiada on odpowiednią wysokość. Krokwie 3 pokryte są obustronnie szalowaniem 4, a w przestrzeni powietrznej 5 pomiędzy deskami szalowania znajduje się na dolnym szalowaniu warstwa 6 miatu torfowego, przez którą przechodzi powietrze od zewnątrz, wchodzące przez kanały ścienne 12a. Izolacja dachu może być wykonana również w inny sposób.

W ścianach znajdują się kanały wlotowe 7 dla powietrza, które przepływa częściowo do góry, a potem uchodzi do wnętrza budynku. Powietrze, wchodzące przez te kanały i stykające się ze ścianą, wyrównywa swoją temperaturę, ponieważ ściana posiada w przybliżeniu tę samą temperaturę, co wewnątrz budynku. Wskutek tego jarzyna nie styka się bezpośrednio z

zimnem powietrzem zewnętrznym. Kanały 7, posiadające otwory wylotowe 10 i 11, są zaopatrzone od zewnątrz w sита 8, aby uniemożliwić dostęp owadom i innym szkodnikom, podczas gdy od wewnątrz przy otworach wylotowych przewidziane są regulowane zasuwki 9, przesuwające się po żelaznych szynach. Zapomocą tych zasuw można zmieniać lub zupełnie zamykać przekrój wylotowy kanałów 7 i to według podziałki, znajdującej się na żelaznych szynach.

W ścianach, bezpośrednio pod dachem, pomiędzy każdym polem wiązania dachowego przewidziane są po dwa kanały 12, które są wyposażone również w sита 8 i zasuwki 9, regulujące przepływ powietrza zależnie od potrzeby.

Do urządzenia przewiewnego należy poza tem pewna liczba odpowiednio rozmieszczonych wywietrzników lub szybów wentylacyjnych 13, wystających ponad dach i sięgających częściowo do wnętrza budynku. Szyby te składają się z czterech pustych ścian, przymocowanych do stropu, przyczem pusta przestrzeń w ścianach jest wypełniona miatem torfowym lub innym materiałem izolacyjnym. Ścianki zaś od strony zewnętrznej i wewnętrznej są pokryte papą. Wywietrzniki 13 są zaopatrzone na dolnym końcu w zasuwę 14 do regulowania i zamykania przepływu powietrza, podczas gdy u góry znajduje się nasada 15 o przestawnych deszczułkach w rodzaju żaluzji. Oprócz tego w szczycie dachu znajdują się otwory 17, przysłonięte daszkiem 16. Otwory 17 łączą się z wewnętrzną przestrzenią budynku i z przestrzeniami powietrznymi 5 między szalowaniem 4, wskutek czego przez te otwory 17 w szczycie dachu wypływa zarówno powietrze wewnętrzne, jako też powietrze zewnętrzne, jak to wskazują strzałki. Wpływa to na odświeżenie powietrza w przestrzeni między dachem i izolacją wskutek tego, iż istniejąca para zostaje wessana. Na górnym szal-

lowaniu 4, przed otworami szczytowymi 17 są umocowane trójkątne listwy 18, które przeszkadzają nawiewaniu śniegu i podobnych opadów atmosferycznych do wnętrza.

Okna 19 w czterech ścianach budynku znajdują się na różnych wysokościach nad podłogą. Drzwi 20 są podwójne, a między obu ściankami drzwi znajduje się miał torfowy lub inna izolacja.

W celu zabezpieczenia budynku przeciwko wtargnięciu wody w głębszej lub deszczowej, w terenie, okalającym budynek, przewidziane są dość głębokie dreny, odprowadzające wodę.

Jarzynę od czasu do czasu trzeba chronić przed promieniami słonecznymi i świetlnymi, nieraz bardzo pożytecznymi, by zapobiec jej rozrastaniu. W tym celu okna są zaopatrzone wewnątrz w firanki, nie przepuszczające światła, w okiennice, żaluzje lub podobne zasłony, które można zupełnie lub częściowo zamykać. Rozumie się, że jest przewidziane również oświetlenie sztuczne (najlepiej elektryczne).

Przez kanały powietrzne 7 dostaje się zewnętrzne powietrze do wnętrza budynku. Gdy ułożona w nim jarzyna sięga ponad otwory 11, wówczas zamyka się je i otwiera otwory 10, aby uniknąć bezpośredniego zetknięcia się zewnętrznego powietrza z jarzyną. Podczas mrozu zamyka się prawie zupełnie wszystkie kanały 7. Powietrze zewnętrzne, przepływające z kanałów 7 ponad jarzyną, wsysa parę wydzielaną przez jarzyny. Odciąganie pary odbywa się po pierwsze zapomocą wywietrzników 13, osadzonych po obu stronach szczytu dachu i zapobiegających wskutek wypełnienia ich miałem torfowym tworzeniu się skroplonej pary, po drugie zapomocą otworów 17 w szczycie dachu i po trzecie zapomocą kanałów 12. Odciąganie pary jest przyspieszone zapomocą przestrzeni powietrznych 5, połączonych z kanałami 12a w ścianach.

Zewnętrzne powietrze, które przepływa kanałami 12a przez przestrzeń powietrz-

ne 5 i suszy miał torfowy 6, uchodzi otworami 17 w szczycie dachu i działa przytem ssąco (jak injektor) na wewnętrzne powietrze nasycone parą, które wznosi się ku górze i uchodzi. Zasuwy nastawia się równomiernie, zależnie od potrzeby. Termometr i wilgociomierze, zawieszone w budynku, wskazują dokładnie ciepło i stopień wilgotności. Zależnie od pogody zasuwy można okresowo zamykać od strony wiatru.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Budynek do przechowywania jarzyn i podobnych roślin, znamienny tem, że zarówno w ścianach zewnętrznych (1), jak i w dachu (3) przewidziane są puste przestrzenie powietrzne (2, 5) jako izolacja przeciwko zewnętrznemu ciepłu i zimnu, a poza tem w ścianach zewnętrznych (1) znajdują się dolne i górne kanały wlotowe (7) dla zewnętrznego powietrza, otwory których dają się regulować i zamykać, do odprowadzania zaś wilgoci i pary, zawartych w wewnętrznym powietrzu budynku, służy kilka różnych dróg powietrznych, z których jedna składa się z regulowanych i zamykanych kanałów ściennych (12), druga z regulowanych i zamykanych wywietrzników lub szybów wentylacyjnych (13), trzecia — z otworów (17), rozmieszczonych w szczycie dachu, nakrytych daszkiem (16) i prowadzących nazewnątrz, przyczem przestrzeń powietrzna (5) w dachu, zawierająca miał torfowy (6) lub inną izolację, są połączone z otworami (17) w szczycie dachu oraz z regulowanymi i zamykanymi kanałami ściennymi (12a), znajdującymi się pod dachem, w celu przyspieszenia wymiany powietrza wewnętrznego.

2. Budynek według zastrz. 1, znamienny tem, że części ścian, oddzielone od siebie zapomocą pustych przestrzeni (2), są ze sobą połączone zapomocą drutów.

3. Budynek według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że przestrzenie powietrzne (5) są utworzone z obustronnego oszalowania (4) krokwi (3), do których to przestrzeni z jednej strony przylegają kanały ściennie (12a), a z drugiej strony otwory szczytowe (17) dachu.

4. Budynek według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że ścianki wywietrzników lub szybów wentylacyjnych (13), jak również drzwi (20) posiadają podwójne ścianki, wypełnione miałem torfowym lub innym materiałem izolacyjnym.

5. Budynek według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że po obu bokach otworów szczytowych (17) są przewidziane listwy

ochronne (18) przeciwko nawiewaniu śniegu lub zaciekaniu deszczu.

6. Budynek według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że do odprowadzania wody służą dreny założone w terenie obok budynku.

7. Budynek według zastrz. 1 — 6, znamieny tem, że okna (19) są osadzone na różnych wysokościach oraz zaopatrzone w okiennice lub podobne zasłony, w celu zupełnego lub częściowego zasłaniania od promieni słonecznych i świetlnych.

Hans Barten.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1 (A-B)

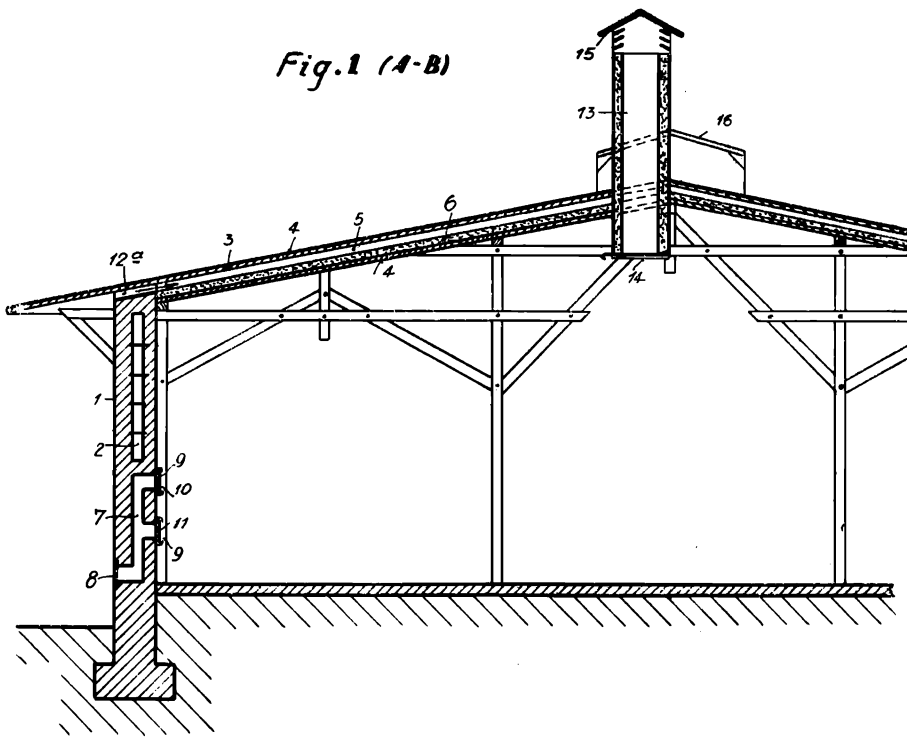

Fig. 2 (C-D)

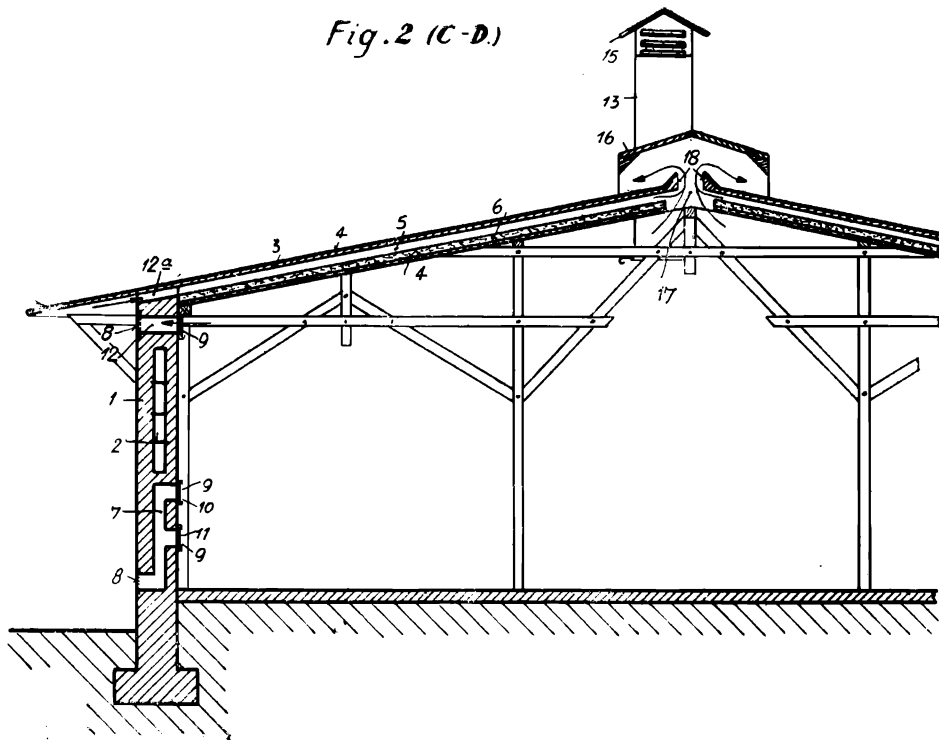

Fig. 3

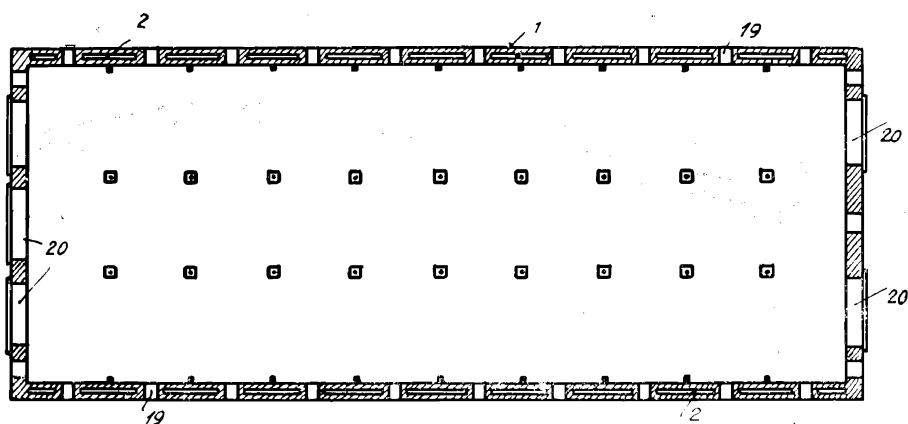

Fig. 4

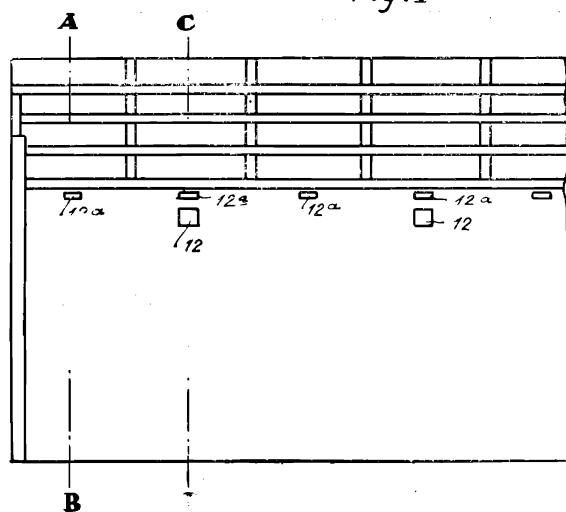

Fig. 5

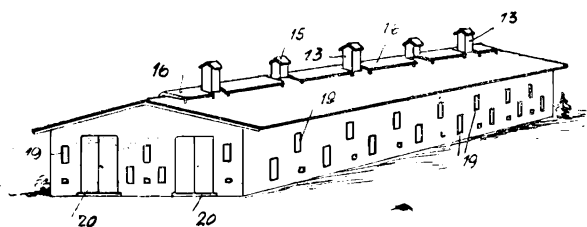

Fig. 6

